

133

U S T A W A

z dnia 10 marca 1939 r.

o nabywaniu na własność Państwa nieruchomości ziemskich pozbytych w drodze egzekucji.

Art. 1. Nieruchomości ziemskie, pozbyte w drodze egzekucji, mogą być nabywane na własność Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej.

Art. 2. (1) Prawo nabycia służy w ciągu sześciu tygodni od dnia wydania przez sąd postanowienia o przybiciu; w przypadku nadlicytacji termin sześciotygodniowy liczy się od dnia wydania postanowienia o przybiciu ostatecznym.

(2) Prawo nabycia — w przypadku przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — służy w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania przez wojewodę zawiadomienia o dokonanej sprzedaży licytacyjnej. Prawo nabycia służy również w przypadkach przejęcia nieruchomości, objętej postępowaniem egzekucyjnym, na własność przez wierzyciela.

Art. 3. (1) Sąd niezwłocznie po wydaniu postanowienia o przybiciu doręczy odpis tego postanowienia wojewodzie.

(2) Instytucja wierzycielska — w przypadku przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — przesyła wojewodzie niezwłocznie po ukończeniu licytacji odpis jej protokołu. Jeżeli sprzedaż licytacyjna nie doszła do skutku, a postępowanie egzekucyjne doprowadziło do przejęcia nieruchomości przez instytucję wierzycielską, instytucja ta niezwłocznie zawiadomi wojewodę o decyzji przejęcia.

Art. 4. (1) Zbycie przez nabywcę z egzekucji w toku postępowania egzekucyjnego na rzecz osoby trzeciej swych praw do nieruchomości nie wpływa na prawo nabycia nieruchomości na własność Państwa.

(2) Prawo nabycia nieruchomości na własność Państwa — w przypadku zbycia przez nabywcę z egzekucji praw do nieruchomości na rzecz osoby trzeciej — służy w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania przez wojewodę wiadomości o dokonanych zbyciu praw.

Art. 5. (1) Decyzje o nabyciu nieruchomości na własność Państwa wydaje wojewoda. Decyzja wojewody powinna zawierać postanowienie o nabyciu nieruchomości oraz stwierdzenie, że cena nabycia z egzekucji została złożona do

depozytu sądowego. Decyzja wojewody jest ostateczna.

(2) Decyzja wojewody łącznie z prawomocnym postanowieniem sądowym o przybiciu lub jeżeli egzekucja odbywa się w trybie przepisów, które nie przewidują przybicia, łącznie z odpisem protokołu licytacyjnego — stanowi tytuł do wpisu prawa własności w księdze hipotecznej na rzecz Państwa oraz jest tytułem egzekucyjnym do wprowadzenia Państwa w posiadanie nieruchomości.

(3) Decyzja wojewody — w przypadku przeprowadzenia egzekucji w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — traci moc, jeżeli zbycie z licytacji unieważniono.

Art. 6. Z chwilą wydania przez wojewodę decyzji o nabyciu nieruchomości na własność Państwa Skarb Państwa wchodzi w postępowanie egzekucyjne w prawa i obowiązki nabywcy z egzekucji — ze zmianami, wynikającymi z przepisów ustawy niniejszej.

Art. 7. Wierzyciel, który wyraził w stosunku do nabywcy z egzekucji zgodę na zaliczenie jego wierzytelności na poczet ceny nabycia, może wypowiedzieć tę zgodę w przypadku nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa.

Art. 8. (1) W razie nabycia nieruchomości na własność Państwa nabywcy z egzekucji należy zwrócić złożoną przez niego rękomię; ponadto Skarb Państwa zwróci nabywcy z egzekucji w ciągu trzech tygodni wszelkie sumy, wpłacone w wykonaniu warunków licytacyjnych oraz wszelkie koszty i opłaty, uiszczone w związku z przeniesieniem prawa własności. Opłata stemplowa wraz z dodatkiem samorządowym, jeżeli jej nie uiszczono, zostanie umorzona.

(2) Jako wynagrodzenie strat, poniesionych w związku z nabyciem z egzekucji, Skarb Państwa wypłaci nabywcy z egzekucji jeden procent ceny nabycia nieruchomości; wypłata powyższego wynagrodzenia nastąpi w ciągu trzech tygodni od dnia wydania przez wojewodę decyzji o nabyciu nieruchomości.

Art. 9. Nie stosuje się przepisów ustawy niniejszej, jeżeli nabywcą z egzekucji jest mał-

żonek, krewni w linii prostej i ich małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie — właściciela nieruchomości, objętej postępowaniem egzekucyjnym, albo jej współwłaściciel.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

134

KONWENCJA

w sprawie ustanowienia międzynarodowego systemu zachowania uprawnień w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, starości i śmierci, przyjęta w Genewie dnia 22 czerwca 1935 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 8 stycznia 1938 r. — Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
MY, IGNACY MOŚCICKI,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

W dniu dwudziestym drugim czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku przyjęty został w Genewie przez Ogólną Konferencję Międzynarodowej Organizacji Pracy, na jej dziewiętnastej sesji, projekt konwencji w sprawie ustanowienia międzynarodowego systemu zachowania uprawnień w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, starości i śmierci, o następującym brzmieniu dosłownym:

PROJEKT KONWENCJI

w sprawie ustanowienia międzynarodowego systemu zachowania uprawnień w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, starości i śmierci.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,

zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy zebrała się tam w dniu 4 czerwca 1935 r. na swej dziewiętnastej sesji i

postanowiwszy przyjąć pewne wnioski dotyczące za-

CONVENTION

concernant l'établissement d'un régime international de conservation des droits dans l'assurance invalidité — vieillesse — décès, adoptée à Genève le 22 juin 1935.

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,
NOUS, IGNACY MOŚCICKI,
PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE.

À tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Un projet de Convention concernant l'établissement d'un régime international de conservation des droits dans l'assurance invalidité — vieillesse — décès ayant été adopté par la Conférence Générale de l'Organisation internationale du Travail à sa dix-neuvième session à Genève le vingt-deux juin mil neuf cent trente-cinq, projet de Convention, dont la teneur suit:

PROJET DE CONVENTION

concernant l'établissement d'un régime international de conservation des droits dans l'assurance invalidité-vieillesse-décès.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 4 juin 1935 en sa dix-neuvième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions re-

DRAFT CONVENTION

concerning the establishment of an international scheme for the maintenance of rights under invalidity, old-age and widows' and orphans' insurance.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Nineteenth Session on 4 June 1935, and

Having decided upon the adoption of certain proposals